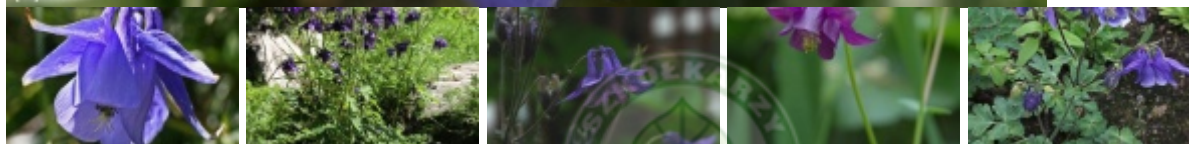

Aquilegia alpina

orlik alpejski

(C) fot. VITROFLORA

Bylina o kępiastym pokroju. Liście lekko woskowane, niebieskawe, o dużych listkach. Liście odziomkowe, klapowane, trójdzielne lub podwójnie trójdzielnie złożone. Kwiaty bardzo duże, dzwonkowate, na długich szypułkach, fioletowoniebieskie, o pięciu płatkach bezostrogowych i pięciu zakończonych zakrzywionymi ostrogami. Kwitnie V-VII. Najlepiej rośnie w półcieniu, na glebie chłodnej, żyznej, próchnicznej, dość wilgotnej, ale przepuszczalnej. Nadaje się na półcieniste rabaty i do ogrodu skalnego. Może być uprawiany na kwiat cięty. Po przekwitnięciu wygląda niepozornie i zanika, dlatego nie zaleca się sadzić orlików tego gatunku na brzegu rabaty, należy też zadbać o odpowiednie byliny sąsiednie.

autorzy opisu tekstowego: Jacek Marcinkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	zachodnie Alpy, północne Apeniny
pochodzenie	pierwsza publikacja: Linneusz 1753
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m

barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze
barwa kwiatów	niebieskie
pora kwitnienia	czerwiec lipiec
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn zasadowy
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa gliniasta
walory	ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody skalne kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty
strefa	5

autorzy opisu tabelarycznego: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Aquilegia alpina* w Polsce

DĘBSKI Krzysztof Gospodarstwo Ogrodniczo-Szkółkarskie